

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

УДК 338.242.4:351.77(477)

<https://doi.org/10.33271/ebdut/91.222>

ДЕРЖУПРАВЛІННЯ МІЖНАРОДНОЮ ІНТЕГРАЦІЄЮ В ОХОРОНІ ЗДОРОВ'Я: ДОСВІД ТА СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ УКРАЇНИ

*А. А. Макурін, д. е. н., професор, «Дніпровська політехніка», makurin.A.A@nmu.one,
<https://orcid.org/0000-0001-8093-736X>,*

*О. А. Макуріна, к. е. н., доцент Національний технічний університет,
«Дніпровська політехніка», serpukhovytova.O.A@nmu.one,
<https://orcid.org/0009-0000-9928-3773>*

Методологія дослідження. Методологія дослідження передбачає поєднання теоретичного аналізу та емпіричних методів. Насамперед буде використано систематичний підхід для аналізу державної політики та нормативно-правової бази щодо міжнародної інтеграції в охороні здоров'я. Далі, на основі ретроспективного аналізу та методу case-study, буде вивчено досвід реалізації конкретних міжнародних проєктів в Україні. Також будуть застосовані методи статистичного аналізу та порівняльної оцінки для визначення ефективності обраних стратегічних пріоритетів.

Результати. На основі проведеного дослідження встановлено, що державне управління міжнародною інтеграцією в охороні здоров'я України зазнало значних трансформацій, які були прискорені зовнішньополітичним курсом країни та викликами воєнного часу. Раніше підходи до співпраці часто мали фрагментарний характер, однак аналіз показав, що сьогодні відбувається перехід до більш системної та стратегічно обґрунтованої політики. Виявлено, що найбільш успішними є ті проєкти, які базуються на чіткій нормативно-правовій базі, що відповідає європейським стандартам, та супроводжуються ефективною координацією з боку державних інституцій. Це дозволяє не лише забезпечити прозорість, а й максимізувати віддачу від міжнародної допомоги, спрямовуючи її на вирішення найгостріших проблем. Аналіз також показав, що пріоритетними напрямками для подальшої співпраці є залучення інвестицій у медичну реабілітацію, що є критично важливим для постраждалих від війни, а також впровадження європейських стандартів у сфері громадського здоров'я, що дозволить Україні краще протистояти епідеміологічним загрозам. Особливої уваги заслуговує цифровізація медичної системи, яка значно покращує доступність та якість послуг.

Новизна. Новизна дослідження полягає у систематизації та аналізі досвіду України щодо держуправління міжнародною інтеграцією в охороні здоров'я в умовах європейської інтеграції. Вперше було ідентифіковано та оцінено ефективні моделі співпраці, що виникли в період після початку повномасштабного вторгнення. Це дозволило обґрунтувати нові стратегічні пріоритети та запропонувати конкретні рекомендації для вдосконалення державної політики у цій сфері.

Практична значущість. Практична значущість дослідження полягає в тому, що його результати можуть бути використані органами державної влади для розробки та впровадження ефективнішої політики у сфері міжнародного співробітництва в охороні здоров'я. Розроблені рекомендації дозволять оптимізувати процеси інтеграції, підвищити ефективність залучення міжнародної допомоги та забезпечити сталий розвиток медичної галузі в умовах євроінтеграції.

Ключові слова: державне управління, охорона здоров'я, міжнародне співробітництво, євроінтеграція, політика у сфері охорони здоров'я.

© 2025. А. А. Makurin, О. А. Makurina. Published by Dnipro University of Technology on behalf of Economics bulletin of the Dnipro University of Technology. This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>), which permits unrestricted reuse, distribution and reproduction in any medium provided the original work is properly cited

Постановка проблеми. Актуальність дослідження, присвяченого держуправлінню міжнародною інтеграцією в охороні здоров'я, детермінована низкою критично важливих чинників, що постали перед Україною [1]. З одного боку, курс на європейську та євроатлантичну інтеграцію вимагає системної гармонізації національної медичної системи з європейськими стандартами та протоколами. Це передбачає не лише адаптацію законодавства, а й впровадження нових підходів до управління, фінансування та надання медичних послуг. З іншого боку, повномасштабне вторгнення Російської Федерації створило безпрецедентні виклики для системи охорони здоров'я. Руйнування медичної інфраструктури, масове переміщення населення, зростання потреб у медичній та психологічній реабілітації, а також необхідність оперативного реагування на гуманітарну кризу вимагають швидкого, ефективного та скоординованого залучення міжнародної допомоги.

На сьогодні проблематика державного управління у сфері міжнародної співпраці залишається недостатньо вивченою. Існуюча система управління, що формувалася у відносно стабільних умовах, виявилася не завжди готовою до викликів воєнного часу. Вона часто характеризується фрагментованістю, відсутністю єдиного координаційного центру для залучення та розподілу міжнародних ресурсів, а також недостатньою гнучкістю у прийнятті рішень. Це призводить до неефективного використання міжнародної допомоги, дублювання проєктів, а в деяких випадках – до втрати можливостей для отримання критично важливих інвестицій та технологій. Незважаючи на значний досвід міжнародної співпраці, набутий Україною, бракує системного аналізу цього досвіду, який дозволив би ідентифікувати найбільш ефективні моделі взаємодії з міжнародними партнерами та уникнути типових помилок [2].

Невирішеність цієї проблеми створює прямі загрози для національної безпеки та добробуту громадян. Затримка з відновленням медичної інфраструктури, повільне впровадження сучасних протоколів лікування та недостатнє забезпечення медичним обладнанням безпосередньо впливає на рі-

вень здоров'я населення та підриває довіру до державних інституцій. Отже, виникає нагальна потреба у розробці нової стратегії державного управління, яка б відповідала сучасним реаліям та сприяла швидкій та ефективній інтеграції України у міжнародну медичну спільноту [3].

Саме тому науковий інтерес зосереджено на дослідженні досвіду та визначенні стратегічних пріоритетів держуправління міжнародною інтеграцією в охороні здоров'я в умовах війни та післявоєнної відбудови. Дослідження має на меті не лише виявити недоліки існуючої системи, але й обґрунтувати шляхи їх подолання, що надасть органам державної влади конкретні рекомендації для оптимізації своєї діяльності. Це дослідження є вкрай важливим для забезпечення стійкості, інноваційного розвитку та підвищення рівня медичних послуг в Україні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням реформування системи охорони здоров'я України займалися такі вчені, як: Криничко Л. Р. [4]. Автор аналізує, як можна покращити цю політику, і пропонує конкретні рішення для розвитку системи управління кадрами в медичній сфері. Зокрема, у статті обґрунтовано, що кадрова політика має будуватися на чітких організаційних принципах. Запропоновано створити кілька рівнів управління кадрами та видати постанову Кабінету Міністрів, яка б детально регулювала цей процес. Крім того, автор визначає основні напрями вдосконалення кадрових механізмів, такі як формування кадрового резерву, а також описує особливості цього процесу. У результаті пропонується низка кроків для ефективного управління кадровим потенціалом у системі охорони здоров'я.

Автор Гавриченко Д. Г. обґрунтовує, що механізми публічного управління потрібно постійно оновлювати, враховуючи сучасні зміни в системі охорони здоров'я [5]. Він аналізує існуючі вітчизняні наукові роботи, щоб систематизувати основні напрями розвитку цих механізмів. У результаті дослідження було визначено ключові механізми управління, які є основними для реалізації державної політики в цій сфері. До них належать інституційний, економічний, організаційний, правовий, фінансовий, інформа-

ційний, кадровий механізми, а також механізм державно-приватного партнерства.

Автори Орлова Н. С., Бурик З. М. пропонують модель для реалізації цієї політики в галузі охорони здоров'я [6]. У статті аналізуються результати урядової програми «Доступні ліки» та пропонуються методи перевірки даних в електронній системі охорони здоров'я. Також звертається увага на впровадження онлайн-панелей Національної служби здоров'я, що зробило дані доступними та прозорими. У статті доводиться, що інформаційний простір у сфері охорони здоров'я потребує постійного розвитку через активне використання технологій та раціональний аналіз медичних даних. Визначено ключові напрямки, за якими має відбуватися інформатизація медичної системи.

Криничко Л. Р. підкреслює, що система охорони здоров'я є складним об'єктом для державного управління, оскільки в ній перетинаються інтереси багатьох сторін [7]. У дослідженні було визначено основні напрями, за якими потрібно розвивати наукові дослідження в цій галузі, і запропоновано власні підходи до розуміння суті системи охорони здоров'я та її ключових компонентів. Було розроблено методологію державного управління, що базується на системному підході. Автор проаналізував та оцінив особливості змін в українській системі охорони здоров'я під час реформ. На основі цього аналізу були обґрунтовані шляхи подальшого реформування, зокрема, в управлінні кадрами, фінансами та інноваціями.

Формулювання мети статті. Метою статті є аналіз існуючого досвіду та визначення стратегічних пріоритетів державного управління міжнародною інтеграцією в охороні здоров'я України. Для цього буде досліджено ефективність існуючих механізмів співпраці з міжнародними партнерами та оцінено їхній вплив на систему охорони здоров'я. Також важливо ідентифікувати нові можливості та напрями для міжнародної інтеграції в умовах війни та післявоєнної відбудови. Кінцева мета полягає в розробці конкретних рекомендацій для органів державної влади щодо оптимізації управління цими процесами. Таким чином, дослідження має сприяти підвищенню ефективності за-

лучення міжнародної допомоги та прискоренню євроінтеграції у медичній сфері.

Виклад основного матеріалу дослідження. У наш час майже всі країни світу стикаються з серйозними викликами в галузі охорони здоров'я. Це відбувається через збільшення нерівності між людьми, зміни в поширенні хвороб і структурі населення, а також через брак коштів та розвиток нових технологій [8].

Ці проблеми стали ще гострішими через складну економічну ситуацію. У зв'язку з цим, фахівці Європейського відділення ВООЗ наголошують, що уряди країн повинні створювати та впроваджувати державні програми, які допоможуть зробити медичні послуги доступнішими для громадян і покращити здоров'я населення в цілому, особливо в умовах економічної кризи.

Міжнародна інтеграція в охороні здоров'я є критично важливим інструментом для розвитку та зміцнення національної системи, особливо в умовах, коли країна стикається з масштабними викликами. Цей процес не обмежується лише залученням гуманітарної допомоги, а включає широкий спектр взаємодії: від обміну передовим досвідом та стандартизації медичної допомоги до залучення інвестицій у високотехнологічне обладнання. Ключовою метою є не просто ліквідація нагальних проблем, а побудова стійкої та сучасної системи, яка відповідатиме міжнародним нормам. До повномасштабного вторгнення українська система охорони здоров'я вже мала значні недоліки, такі як хронічне недофінансування та застаріла інфраструктура, що робило її вразливою.

Водночас, Україна вже мала певний досвід співпраці з ключовими міжнародними партнерами, включаючи ЄС, ВООЗ та ООН, що створювало основу для подальшої інтеграції. Аналіз ефективності існуючих механізмів співпраці виявляє як досягнення, так і суттєві прогалини. Серед успішних прикладів можна назвати реалізацію грантових програм, які дозволили закупити критично важливе обладнання та провести навчання для медичного персоналу.

Водночас, управління цими процесами не завжди було ефективним через недостатню координацію між центральними органа-

ми влади, місцевими структурами та неурядовими організаціями. Це призводило до дублювання зусиль, нераціонального використання ресурсів та іноді породжувало корупційні ризики. Війна ще більше загострила ці проблеми, додавши нові виклики: руйнування медичної інфраструктури, ма-

сова міграція медичних працівників та виникнення нових загроз для здоров'я населення. У таких умовах, ефективність державного управління міжнародною інтеграцією стає прямо пропорційною швидкості та якості надання медичних послуг.

Таблиця 1

Стратегічних пріоритетів міжнародної інтеграції в охороні здоров'я України

Показник	Стан до 24.02.2022	Стан під час війни (2022-2025)	Стратегічні пріоритети (післявоєнна відбудова)
Основні партнери	ВООЗ, ЄС (в рамках Угоди про асоціацію), міжнародні донори, окремі країни.	Країни-члени ЄС, США, Канада, міжнародні гуманітарні організації (Червоний Хрест), ВООЗ.	Поглиблення співпраці з ЄС, НАТО, розширення партнерства з країнами Азії та Близького Сходу.
Ключові напрями співпраці	Реформи в рамках медреформи, боротьба з ВІЛ/СНІД, туберкульозом, неінфекційними захворюваннями, імплементація стандартів.	Гуманітарна допомога (медикаменти, обладнання), евакуація пацієнтів, протезування, психологічна реабілітація, екстрена медична допомога.	Модернізація інфраструктури, розвиток біотехнологій та фармацевтики, впровадження eHealth, навчання фахівців.
Фінансування	Гранти та проектне фінансування, технічна допомога, часткове державне фінансування.	Гуманітарна допомога, фонди відновлення, цільові гранти від міжнародних організацій та урядів.	Прямі інвестиції, державно-приватне партнерство, довгострокові програми фінансування від ЄС та міжнародних фінансових установ (МВФ, Світовий банк).
Проблеми управління	Бюрократія, корупційні ризики, недостатня координація, повільна імплементація.	Логістичні проблеми, хаотичне управління потоками допомоги, нестача персоналу, руйнування інфраструктури.	Забезпечення прозорості та підзвітності (цифрові інструменти), посилення інституційної спроможності МОЗ, стратегічне планування.
Очікувані результати	Наближення до стандартів ЄС, підвищення якості медичних послуг.	Стабілізація системи, порятunek життів, забезпечення базових потреб населення.	Повна інтеграція в європейський медичний простір, створення високотехнологічної та стійкої системи, зниження залежності від зовнішньої допомоги.

Джерело: Складено авторами самостійно.

З огляду на це, стратегічні пріоритети мають бути чітко визначені. По-перше, необхідно сфокусуватися на відбудові та модернізації медичної інфраструктури, залучаючи міжнародних партнерів до реалізації проєктів із будівництва стійких та енергоефективних лікарень. По-друге, ключовим напрямком є впровадження інноваційних

технологій, зокрема систем електронної охорони здоров'я та телемедицини, що дозволить покращити доступ до медичних послуг, особливо у віддалених регіонах. Це також потребуватиме залучення іноземних інвестицій та технічної експертизи. По-третє, важливим є розвиток людського капіталу шляхом організації спільних навчаль-

них програм та обмінів, щоб українські медичні працівники могли оволодіти передовими методами лікування та організації медичної допомоги, що відповідатиме європейським стандартам. Для оптимізації управління цими процесами органам державної влади необхідно розробити комплексні рекомендації. Це включає зміцнення інституційної спроможності Міністерства охорони здоров'я для ефективного адміністрування міжнародних проєктів, а також створення прозорих механізмів для контролю за використанням допомоги. Впровадження цифрових платформ для моніторингу та публічних аудитів дозволить забезпечити повну звітність перед партнерами та суспільством, мінімізуючи корупційні ризики. Розробка довгострокової національної стратегії міжнародної інтеграції з чіткими, вимірними цілями стане дорожньою картою для послідовного руху до євроінтеграції. Таким чином, лише системний підхід, що поєднує аналіз минулого досвіду з чітким баченням майбутнього, дозволить Україні ефективно використовувати міжнародну підтримку для трансформації своєї системи охорони здоров'я.

У сучасному світі запис до лікаря онлайн в Україні став надзвичайно зручним і швидким, дозволяючи значно економити час та уникати очікування на телефонній лінії. Більшість медичних закладів інтегровані в єдину електронну систему охорони здоров'я, що дає можливість переглядати актуальний розклад фахівців і обирати зручний час візиту. Завдяки таким мобільним додаткам, як Helsi, пацієнти можуть не лише записатися на прийом, а й перевірити рейтинги лікарів та прочитати відгуки. Це робить процес вибору медичних послуг більш прозорим і усвідомленим. Крім того, ці сервіси надсилають нагадування про майбутні візити, що мінімізує ризик забути про заплановану консультацію. Така цифрова трансформація робить взаємодію з медичною системою більш комфортною та ефективною. Доступність інформації про кваліфікацію лікарів допомагає пацієнтам ухвалювати кращі рішення щодо власного здоров'я. Цей підхід свідчить про те, що українська медицина активно розвивається в напрямку інновацій.

Онлайн-запис став невід'ємною частиною сучасної медичної культури.

Крім запису до лікаря, онлайн-сервіси кардинально змінили і процес купівлі ліків, зробивши його простим і швидким. На сайтах та в додатках аптечних мереж можна знайти потрібний препарат, перевірити його наявність та порівняти ціни у різних аптеках. Це дозволяє знаходити найбільш вигідні пропозиції без необхідності відвідувати кілька аптек поспіль. Завдяки можливості бронювання ліків, ви можете бути впевнені, що препарат буде чекати на вас у зручній аптеці, що суттєво скорочує час очікування в черзі.

Ця послуга є особливо корисною для пацієнтів, які мають на руках електронні рецепти, оскільки їх можна легко прив'язати до замовлення. Це значно підвищує зручність та безпеку процесу. Замовлення ліків онлайн стало надійним помічником для тих, хто цінує свій час і хоче швидко отримати необхідні медикаменти. Ця тенденція є яскравим прикладом того, як цифрові технології покращують життя кожного громадянина.

Висновки. Проведене дослідження було присвячене комплексному аналізу державного управління міжнародною інтеграцією в охороні здоров'я України, що дозволило систематизувати набутий досвід та визначити ключові стратегічні пріоритети для подальшого розвитку. На основі отриманих результатів можна стверджувати, що система держуправління у цій сфері перебуває на етапі трансформації від реактивного реагування на зовнішні виклики до проактивного формування політики. Ця еволюція, значною мірою прискорена повномасштабною війною, підкреслює критичну важливість ефективної координації та системного підходу до міжнародного співробітництва.

Підсумовуючи, дослідження підтвердило, що ефективність залучення міжнародної допомоги та інвестицій прямо залежить від наявності чіткої нормативно-правової бази, яка відповідає міжнародним стандартам. Найбільш успішні кейси демонструють, що міцна координація між центральними та місцевими органами влади, а також між державним і громадським секторами, є за-

порукою успішної реалізації проєктів. Визначено, що ключовими стратегічними пріоритетами для України є не просто залучення ресурсів, а їх цілеспрямоване спрямування на конкретні напрямки: відновлення та модернізація медичної інфраструктури, розвиток медичної реабілітації та психічного здоров'я, впровадження сучасних цифрових рішень та гармонізація протоколів лікування з європейськими. Ці пріоритети є основою для забезпечення стійкості та подальшого розвитку медичної системи.

Практична значущість цього дослідження полягає в тому, що його висновки можуть стати основою для формування державної політики у сфері охорони здоров'я. Для досягнення стратегічних цілей, державним органам влади необхідно взяти низку конкретних кроків.

По-перше, доцільно створити єдиний координаційний центр або міжвідомчу робочу групу з питань міжнародного співробітництва, що забезпечить уникнення дублювання функцій та підвищить оперативність реагування.

По-друге, необхідно спростити бюрократичні процедури, пов'язані з отриманням та розподілом міжнародної допомоги.

По-третє, варто інвестувати в кадровий потенціал, навчаючи фахівців держуправління особливостям роботи з міжнародними партнерами та управління проєктами. Ці заходи допоможуть перейти від ситуативного реагування до системного управління міжнародною інтеграцією.

Таким чином, проведене дослідження не лише заповнює існуючу прогалину в науковій літературі щодо держуправління в умовах війни, а й надає практичні інструменти для прискорення європейської інтеграції та відбудови України. Досвід, набутий за цей період, є унікальним і має бути врахований при розробці довгострокових програм розвитку. Майбутні дослідження можуть бути зосереджені на аналізі ефективності запропонованих моделей та механізмів, а також на порівнянні досвіду України з іншими країнами, що пережили збройні конфлікти. Це дозволить ще більше поглибити розуміння того, як державне управління може стати рушійною силою для відновлення та сталого розвитку.

Література

1. Гавриченко Д.Г. Публічні механізми трансформації та розвитку сфери охорони здоров'я України = *Public mechanisms of transformation and development of the healthcare sector of Ukraine* : дис. ... д-ра філософії з держ. Упр.: спец. 25.00.02 «Механізми державного управління». Наук. консультант Л.В. Антонова. Миколаїв: ЧНУ ім. Петра Могили. 2022. 445 с.
2. Макурін А.А., Макуріна О.А. Міжнародні відносини в сфері управління рекламною діяльністю. *Актуальні проблеми у сфері публічного управління*. 2023. Вип. 33. С. 265-268. DOI: <https://doi.org/10.32782/pma2663-5240-2023.33.49>.
3. Розпорядження Кабінету Міністрів України Про схвалення Концепції реформи фінансування системи охорони здоров'я від 30 листопада 2016 р. № 1013-р. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1013-2016-%D1%80#Text>
4. Криничко Л.Р. Розробка кадрового механізму державного управління системою охорони здоров'я. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2020. №3. DOI: [10.32702/2307-2156-2020.3.40](https://doi.org/10.32702/2307-2156-2020.3.40)
5. Гавриченко Д.Г. Теоретичні підходи реформування механізмів публічного управління у сфері охорони здоров'я. *Публічне управління та регіональний розвиток*. 2022. №1. С. 68-85. DOI: [10.34132/pard2022.15.03](https://doi.org/10.34132/pard2022.15.03)
6. Орлова Н.С., Бурик З.М. Державна інформаційна політика в Україні в сфері охорони здоров'я. *Експерт: парадигми юридичних наук і державного управління*. 2021. Вип. 2(14). С. 233-242. DOI: [https://doi.org/10.32689/2617-9660-2021-2\(14\)-233-242](https://doi.org/10.32689/2617-9660-2021-2(14)-233-242).
7. Криничко Л.Р. Державне управління системою охорони здоров'я в умовах реформування: проблеми теорії та методології: монографія. Житомир: О.О. Євенок, 2020. 320 с.
8. Договір про Європейський Союз. *Верховна Рада України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_029#Text
9. Французька і британська моделі охорони здоров'я (огляд). *Медицина світу*. URL: <http://msvitu.com/archive/2014/may/article-9.php?print=1>
10. Digitalising the healthcare ecosystem in the European Union. *HealthEuropa*. URL: <https://www.healtheuropa.com/digitalising-the-healthcare-ecosystem-in-the-european-union/100949/> (дата звернення: 05.08.2025).
11. Kvitka S., Borodin Y., Yemelyanov V., Moskalets M., Zubchenko V. The principle of subsidiarity and the legal and economic aspects of decentralization in Ukraine. *Political Questions*. 2021. № 39(68). Pp. 356-368. <https://doi.org/10.46398/cuestpol.3968.22>
12. Антонова Л.В., Козлова Л.В. Міжнародний досвід регулювання й дотримання етичних норм в сфері охорони здоров'я. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2020. №4. <https://doi.org/10.32702/2307-2156-2020.4.4>

References

1. Havrychenko, D.H. (2022). Publichni mekhanizmy transformatsii ta rozvytku sfery okhorony zdorovia Ukrainy. *Doctor's Thesis*. Mykolaiv: ChNU imeni Petra Mohyly.
2. Makurin, A.A., & Makurina, O. A. (2023). Mizhnarodni vidnosyny v sferi upravlinnia reklamnoi diialnistiu. Aktualni problemy u sferi publichnogo upravlinnia, (33), 265-268. <https://doi.org/10.32782/pma2663-5240-2023.33.49>.
3. Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy (2016, November 30). Pro skhvalennia Kontseptsii reformy finansuvannia systemy okhorony zdorovia. (2016, November 30). Verkhovna Rada Ukrainy. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1013-2016-%D1%80#Text>.
4. Krynychko, L.R. (2020). Rozrobka kadrovoho mekhanizmu derzhavnoho upravlinnia systemoiu okhorony zdorovia. Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok, (3). DOI: [10.32702/2307-2156-2020.3.40](https://doi.org/10.32702/2307-2156-2020.3.40)
5. Havrychenko, D.H. (2022). Teoretychni pidkhody reformuvannia mekhanizmiv publichnogo upravlinnia u sferi okhorony zdorovia. Publichne upravlinnia ta rehionalnyi rozvytok, (1), 68.85. DOI: 10.34132/pard2022.15.03
6. Orlova, N.S., & Buryk, Z.M. (2021). Derzhavna informatsiina polityka v Ukraini v sferi okhorony zdorovia. Ekspert: paradyhmy yurydychnykh nauk i derzhavnoho upravlinnia, Vyp. 2(14), 233-242. [https://doi.org/10.32689/2617-9660-2021-2\(14\)-233-242](https://doi.org/10.32689/2617-9660-2021-2(14)-233-242)
7. Krynychko, L.R. (2020). Derzhavne upravlinnia systemoiu okhorony zdorovia v umovakh reformuvannia: problemy teorii ta metodolohii. Zhytomir: O.O. Yevenok.
8. Verkhovna Rada Ukrainy. (n.d.). Dohovir pro Yevropeyskyi Soiuz. Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_029#Text.
9. Meditsyna svitu. (n.d.). Frantsuzka i Brytanska modeli okhorony zdorovia (ohliad) Retrieved from <http://msvitu.com/archive/2014/may/article-9.php?print=1>.
10. Health Europa. (n.d.). Digitalising the healthcare ecosystem in the European Union. Retrieved from <https://www.health-europa.com/digitalising-the-healthcare-ecosystem-in-the-european-union/100949/>.
11. Kvitka, S., Borodin, Y., Yemelyanov, V., Moskalets, M., & Zubchenko, V. (2021). The principle of subsidiarity and the legal and economic aspects of decentralization in Ukraine. *Political Questions*, 39(68), 356-368. <https://doi.org/10.46398/cuestpol.3968.22>
12. Antonova, L.V., & Kozlova, L.V. (2020). Mizhnarodnyi dosvid rehuliuвання i dotrymannia etychnykh norm v sferi okhorony zdorovia. Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok, (4). <https://doi.org/10.32702/2307-2156-2020.4.4>

GOVERNMENTAL MANAGEMENT OF INTERNATIONAL HEALTH CARE INTEGRATION: EXPERIENCE AND STRATEGIC PRIORITIES OF UKRAINE

*A. A. Makurin, D.E., Full Professor, Dnipro University of Technology,
O. A. Makurina, Ph. D (Econ.), Associate Professor of the Department of Public
Administration and Local Self-Government, Dnipro University of Technology*

Methods. The research methodology involves a combination of theoretical analysis and empirical methods. First of all, a systematic approach is used to analyze state policy and the regulatory framework for international integration in healthcare. Then, based on retrospective analysis and the case-study method, the experience of implementing specific international projects in Ukraine is studied. Methods of statistical analysis and comparative assessment are also applied to determine the effectiveness of selected strategic priorities.

Results. Based on the conducted research, it was found that the state management of international integration in healthcare in Ukraine has undergone significant transformations, which were accelerated by the country's foreign policy and the challenges of wartime. Previously, approaches to cooperation were sometimes fragmented, but the analysis showed that today there is a transition to a more systematic and strategically sound policy. It was found that the most successful are those projects that are based on a clear regulatory framework that meets European standards and are accompanied by effective coordination by state institutions. This allows not only to ensure transparency, but also to maximize the return on international assistance, directing it to solving the most pressing problems. The analysis also showed that the priority areas for further cooperation are attracting investments in medical rehabilitation, which is critically important for victims of war, as well as the implementation of European standards in the field of public health, which will allow Ukraine to better resist epidemiological threats. The digitalization of the medical system, which significantly improves the accessibility and quality of services, deserves special attention.

Novelty. The novelty of the study lies in the systematization and analysis of Ukraine's experience in public administration of international integration in healthcare in the context of European integration. For the first time, effective models of cooperation that emerged in the period after the start of the full-scale invasion were identified and assessed. This allowed us to substantiate new strategic priorities and offer specific recommendations for improving public policy in this area.

Practical value. The practical value of the study lies in the fact that its results can be used by public authorities to develop and implement more effective policies in the field of international cooperation in healthcare. The developed recommendations will allow optimizing integration processes, increasing the effectiveness of attracting international assistance, and ensuring the sustainable development of the medical industry in the context of European integration.

Keywords: public administration, higher education, pandemics, legislative regulation, economic support, distance public administration, healthcare, international cooperation, European integration, healthcare policy.

Надійшла до редакції 02.07.25 р.